

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-1.720.12.2018.DP

Warszawa, 30 czerwca 2020 r.

DECYZJA nr DNR-1/36/2020

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 3 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa czujnika czadu i gazu model CGD-31A2 (kod EAN: 5905548274188), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „EURA-TECH” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wejherowie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umarza postępowanie administracyjne;

- 2) art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 poz. 256 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umarza postępowanie w zakresie nałożenia kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa jako bezprzedmiotowe.

Uzasadnienie

Pismem z 20 listopada 2017 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr NR.8361.392.2017.JZ.GO.AK oraz NR.8361.465.4.2017.JZ.GO(JZ) dotyczącymi czujnika czadu i gazu model CGD-31A2 (kod EAN: 5905548274188) (dalej jako „czujnik”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „EURA-TECH” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wejherowie.

Czujnik czadu i gazu model CGD-31A2 posiada wykonaną z tworzywa sztucznego prostokątną obudowę w kolorze białym i składa się z następujących elementów: kabla zasilającego z wtyczką, przekaźnika wykonawczego, czujników do wykrywania gazu i tlenku węgla, trzech diod sygnalizacyjnych (wskaźników), jednej w kolorze zielonym i dwóch w kolorze czerwonym, które zostały oznaczone odpowiednio napisami: „Zasilanie, Gaz, Czad”, przycisku oznaczonego napisem „TEST”, urządzenia alarmowego do tlenku węgla i gazu. Na produkcie naniesiono m. in. następujące napisy: „*aura*”, „*czujnik czadu i gazu*”. Na spodzie czujnika znajduje się odłączana pokrywa, służąca do mocowania urządzenia na ścianie, pod którą naniesiono następujące informacje: dane przedsiębiorcy „*Eura-Tech Sp. z o.o., (...)*”, „*aura*”, „*CGD-31A2*”, „*Czujnik czadu i gazu Typ A*”, „*S/N: 1612202316*”, „*Zasilanie: 230 V AC*”, „*Pobór prądu: 5W*”, „*Min. wykrywane stężenie tlenku węgla: 300 ppm*”, „*Min. wykrywane stężenie gazu: <10% LEL*”, „*Max. poziom głośności: 85dB/1m*”, „*Temperaturowy zakres pracy: +4°C...+38°C*”, „*Waga netto: 190g*”, „*(...)*”, piktogramy, oznakowanie „*CE*” oraz napis na niebieskim tle „*aura, QUALITY CONTROL 03 TEST PASSED*” z zamazanymi na czarno cyframi. Do produktu dołączone są kołki i wkręty, służące do zamontowania czujnika w pomieszczeniu, w którym ma być używany. Na opakowaniu produktu widoczne są m.in. następujące informacje: kod EAN: „*5905548274188*”, dane przedsiębiorcy „*Eura-Tech Sp. z o.o., (...)*”, „*Deklaracja zgodności UE do niniejszego urządzenia znajduje się na stronie internetowej (...)*”.

W trakcie kontroli inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali czujnik ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, posiłkując się wymaganiami dotyczącymi oznakowania produktu zawartymi w normie PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05 „*Urządzenia*

elektryczne do wykrywania tlenu węgla w pomieszczeniach domowych – Część 1: Metody badań i wymagania” (zwanej dalej „normą PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05”).

Jednocześnie inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że dla dokonania pełnej oceny bezpieczeństwa przedmiotowych czujników niezbędne jest przeprowadzenie badań laboratoryjnych, w związku z czym przekazali próbki produktów do Laboratorium Badań Urządzeń Gazometrycznych Centrum Badań i Certyfikacji w Instytucie Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach.

Badania laboratoryjne czujników zostały przeprowadzone w oparciu o wymagania warunków działania alarmu zawarte w pkt 5.3.4 odsyłającym do tabeli 3 (pkt 5.2.2) normy PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05 (sprawozdanie z badań nr 4798.4-ZLG/2017 z 24 października 2017 r.). Tabela 3 (pkt 5.2.2) ww. normy określa wymagania zadziałania progów alarmowych (A, B, C, D) przy odpowiednim gazie testowym. Badanie progu alarmowego B określa prawidłowość alarmu przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 50 ppm (gaz testowy 55 ppm \pm 5 ppm), który nie powinien zadziałać przed upływem 60 minut, natomiast powinien zadziałać przed upływem 90 minut. Badania laboratoryjne przedmiotowych czujników zostały wykonane na próbkach składających się z trzech egzemplarzy produktów. Badanie progu alarmowego B wykazało, że w trzech egzemplarzach z badanej próbki alarm nie zadziałał, co stanowi niezgodność z wymaganiami normy PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05.

Inspektorzy Inspekcji Handlowej oparli się również na opinii Krajowego Ośrodka Medycyny Hiperbarycznej z 26 kwietnia 2013 r., zgodnie z którą warunki wykrywania tlenu węgla wskazane w normie PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05 należy traktować jako absolutne minimum wymagań, a niespełnianie przez urządzenia wykrywające stężenie tlenu węgla co najmniej tych warunków z punktu widzenia bezpieczeństwa dyskwalifikuje takie urządzenie z użycia do zadeklarowanego działania.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 5 lutego 2018 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „EURA-TECH” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wejherowie (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa czujnika, a także poinformował o możliwości nałożenia na przedsiębiorcę, odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów, kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa. Tym samym pismem organ

nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania informacji na temat ilości sztuk czujników wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także z prośbą o informację na temat liczby czujników posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym oraz ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez czujniki.

W toku postępowania I instancji strona postępowania przekazała informacje i dowody dotyczące obrotu czujnikami, w tym dokumenty zakupu i listę dystrybutorów i oświadczyła, że wstrzymuje sprzedaż czujników na czas trwania postępowania oraz rozpoczyna akcję odbioru czujników od ich dystrybutorów, na dowód czego przedstawiła oświadczenia o liczbie posiadanych egzemplarzy złożone przez część dystrybutorów. Jednocześnie strona postępowania zaprzeczyła, aby produkt stwarzał zagrożenie dla użytkowników. Strona postępowania zaproponowała działania naprawcze mające polegać na umieszczeniu w instrukcji użytkowania i na opakowaniu produktów dodatkowych zapisów zalecających m.in. regularne wietrzenie lokalu, przeglądy instalacji, aktywność fizyczną na dworze oraz środki ostrożności dla osób szczególnie narażonych. Ponadto strona postępowania przekazała kopię publikacji „Tlenek węgla” prof. Dr hab. (...), publikacji „Zatrucie tlenkiem węgla” prof. Dr hab. (...) oraz publikację dotyczącą badania czujników tlenku węgla dr (...). Według przedmiotowych opracowań, stężenie tlenku węgla na poziomie 55 ppm jest zasadniczo indyferentne, a skutki nawet dłuższego przebywania w atmosferze zanieczyszczonej tlenkiem węgla w stężeniu do 100 ppm ustępują samoistnie, aczkolwiek dla konsumentów szczególnie narażonych nawet śladowe stężenia czadu mogą być niebezpieczne.

Decyzją nr DNR-1/41/2018 z 6 lipca 2018 r. Prezes UOKiK na podstawie:

1) art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b w związku z art. 10 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stwierdził, że czujnik, ze względu na nieprawidłowości w działaniu progów alarmowych, nie jest bezpieczny i – w przypadku produktów które nie zostały wprowadzone na rynek – zakazał stronie postępowania wprowadzania ich na rynek i nakazał podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia przestrzegania tego nakazu, a w przypadku produktów wprowadzonych na rynek – nakazał stronie postępowania natychmiastowe wycofanie ich z rynku,

2) na podstawie art. 24 ust. 12 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów zobowiązał stronę postępowania do przekazania dowodów wykonania obowiązków nałożonych w pkt 1 decyzji w terminie 14 dni od dnia ich wykonania,

3) art. 33 ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 20 000 zł, płatną do budżetu państwa,

4) art. 25a ust. 1 i 6 w związku z art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów zobowiązał stronę postępowania do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 4 981,50 zł, stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych czujnika przeprowadzonych przez Laboratorium Badań Urządzeń Gazometrycznych Centrum Badań i Certyfikacji w Instytucie Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach,

5) art. 24 ust. 11 w związku z art. 5 ust. 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nadał decyzji w zakresie pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Strona postępowania pismem z 7 sierpnia 2018 r. wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy i uchylenie decyzji nr DNR/1/41/2018 i umorzenie postępowania, ewentualnie zmianę treści decyzji poprzez obniżenie kary pieniężnej i uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności. Strona postępowania poinformowała, że jest w trakcie wycofywania z rynku czujników i przedstawiła potwierdzające te działania dowody (wydruki z systemu księgowego i zestawienie faktur korygujących) oraz oświadczyła, że zamierza wycofane czujniki odesłać do chińskiego producenta lub zutylizować.

Decyzją nr 1/60/2018 z 7 września 2018 r. Prezes UOKiK postanowił:

1) na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w zw. z art. 26, art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b, art. 33a ust. 2 pkt 2 i art. 25a ust. 1 i 6 w zw. z art. 10 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, utrzymać decyzję I instancji w mocy,

2) na podstawie art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów odmówić wstrzymania rygoru natychmiastowej wykonalności.

Pismem z 15 października 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że wycofała z rynku wszystkie czujniki, z czego część zutylizowała, a część odesłała do chińskiego producenta. Strona postępowania przekazała częściowy materiał dowody na potwierdzenie tych okoliczności, tj. dokumenty rozchodu wewnętrznego, dokumentację dotyczącą przekazania czujników do utylizacji oraz dokumentację celną potwierdzającą zwrot czujników do chińskiego dostawcy. Strona postępowania oświadczyła, że posiada deklaracje dystrybutorów produktu o jego nieposiadaniu na stanie magazynowym oraz przekazała dowód zamieszczenia

w ogólnopolskim dzienniku komunikatu dla konsumentów o zagrożeniach stwarzanych przez czujnik.

Strona postępowania wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (dalej jako „WSA”) skargę na decyzję nr DNR/1/60/2018 z dnia 7 września 2018 r. Prezes UOKiK złożył odpowiedź na skargę, wnosząc o oddalenie skargi.

Wyrokiem z dnia 28 lutego 2019 r. sygn. akt VI SA/Wa 2131/18 WSA uchylił zaskarżoną decyzję oraz utrzymaną w nią mocy decyzję Prezesa UOKiK z 29 czerwca 2018 r. W uzasadnieniu wyroku WSA zalecił Prezesowi UOKiK wyjaśnienie rozbieżności co do szkodliwości niskich stężeń tlenku węgla i ustalenie zakresu bezpiecznej, jak i niebezpiecznej dawki stężenia tlenku węgla, poprzez skonfrontowanie wniosków opinii Krajowego Ośrodka Medycyny Hiperbarycznej w Gdyni z 26 kwietnia 2013 r. z innymi publikacjami naukowymi oraz ekspertyzami, w szczególności przedstawionymi przez stronę, uzyskanie w tym zakresie opinii innej niezależnej placówki badawczej lub też powołanie biegłego posiadającego wiedzę specjalistyczną, właściwą ze względu na oceniany produkt. Ponadto WSA wskazał, że Prezes UOKiK powinien wziąć pod uwagę przesłanki mogące uzasadniać odstąpienie od nałożenia na stronę postępowania kary za wprowadzenie niebezpiecznego produktu na rynek lub obniżenie wysokości kary.

W związku z koniecznością wykonania wskazań WSA co do dalszego postępowania zawartych w ww. wyroku, Prezes UOKiK dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu fizykochemii i toksykologii, dr n. chem. (...) w celu zweryfikowania, czy niezadziałanie alarmu czujnika w pomieszczeniu, w którym stężenie tlenku węgla wynosi 50 ppm powoduje zagrożenia dla zdrowia osób przebywających w pomieszczeniu i dyskwalifikuje przydatność czujnika do użytku, zweryfikowanie oraz określenie, po jakim czasie od wystawienia konsumenta na stężenie tlenku węgla na poziomie 50 ppm mogą się pojawić niekorzystne dla zdrowia skutki, a ponadto jakie działania mogłyby im skutecznie zapobiegać, a także w celu skonfrontowania opracowań naukowych, w tym materiałów przekazanych przez stronę postępowania. Jednocześnie organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o uzupełnienie materiału dowodowego potwierdzającego wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez czujnik.

W opinii z 26 listopada 2019 r. i jej uzupełnieniu z 3 grudnia 2019 r. biegły stwierdził, że brak alarmu na poziomie 50 ppm przy normatywnej sygnalizacji na innych poziomach dyskwalifikuje przydatność czujnika do użytku w pełnym zakresie ochrony, alarmowania i wykrywania tlenku węgla. Biegły wskazał, że wnioski jego opinii są zgodne z opinią

Krajowego Ośrodka Medycyny Hiperbarycznej w Gdyni z 26 kwietnia 2013 r. , natomiast są rozbieżne z opracowaniami prof. dr. hab. (...) oraz dr. n. med. (...).

Strona postępowania uzupełniła materiał dowodowy przekazując faktury korygujące i oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu czujników na stanie magazynowym, potwierdzające wycofanie zakwestionowanego produktu z rynku. Z uwagi na powyższe działania strona postępowania wniosła o umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego.

Pismem z 17 czerwca 2020 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca „EURA-TECH” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wejherowie wprowadził czujnika czadu i gazu model CGD-31A2 (kod EAN: 5905548274188) na rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela - importera produktu, w przypadkach, gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Na produkcie znajduje się oznaczenie „*Made in China*”, a w toku postępowania jego strony przekazały dowody potwierdzające nabycie czujnika od chińskiego producenta.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli postępowanie stało się bezprzedmiotowe z innych przyczyn niż stwierdzenie, że produkt jest bezpieczny albo przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń.

W toku postępowania administracyjnego strona postępowania wносиła o jego umorzenie jako bezprzedmiotowego z uwagi na wycofanie z rynku produktu, którego ogólne bezpieczeństwo było przedmiotem postępowania. Przyczyną i istotą wszczęcia i prowadzenia postępowania w sprawie dotyczącej bezpieczeństwa produktu jest rozpoznanie, czy dany produkt jest niebezpieczny dla konsumentów, a jeżeli tak – wyeliminowanie go z rynku, aby nie stanowił zagrożenia dla konsumentów. W sytuacji, w której zakwestionowany produkt

został już wycofany z obrotu, brak jest przesłanki do prowadzenia postępowania w sprawie jego ogólnego bezpieczeństwa.

Po przanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania przedstawiła komplet dowodów potwierdzających, że czujniki zostały wycofane z rynku i poddane utylizacji lub odesłane do chińskiego producenta, w związku z czym konsumenci nie mają już możliwości ich nabycia, co stanowi przesłankę do umorzenia postępowania jako bezprzedmiotowego w całości, zgodnie z wnioskiem strony postępowania.

Jednocześnie z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK umorzył postępowanie, uznając je za bezprzedmiotowe, zasadne jest również umorzenie postępowania w zakresie nałożenia kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa jako bezprzedmiotowego, gdyż w świetle prawa materialnego i ustalonego stanu faktycznego brak jest podstaw do merytorycznego rozpatrzenia sprawy.

Zgodnie z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Przyczyny bezprzedmiotowości mogą zaistnieć zarówno przed wszczęciem postępowania, jak i pojawić się po jego wszczęciu oraz mogą być różnorodnej natury. Dzieli się je na podmiotowe i przedmiotowe, te ostatnie zaś na spowodowane faktami naturalnymi lub zdarzeniami prawnymi. Tym samym bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 k.p.a., może wynikać z bardzo różnorodnych przyczyn, ich katalog nie jest zamknięty (*vide* wyrok WSA w Łodzi z 27 października 2016 r., II SA/Łd 416/16). W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się wyraźnie, że bezprzedmiotowość postępowania może wynikać z przyczyn podmiotowych lub przedmiotowych, ale zawsze oznacza to brak przedmiotu postępowania (*vide* wyrok WSA w Lublinie z 4 listopada 2009 r., I SA/Lu 451/09). Inaczej mówiąc, brak podstaw prawnych lub faktycznych, materialnych lub procesowych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy powoduje brak przedmiotu postępowania (*vide* wyrok WSA w Warszawie z 18 października 2016 r., II SA/Wa 850/16).

W związku z wycofaniem produktu z rynku i w efekcie umorzeniem postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie ma podstaw do orzekania o karze pieniężnej określonej w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 poz. 256 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poza. 2325 ze zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 ww. rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poza. 2325 ze zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat

sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 poz. 256 z późn. zm.), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymuje: